

פה א ב מיי פ"ד מהל' מביה הלכה ו' ועי' הסגות ובגמרי משנה סגן עשין פג טושיע ח"ת ס' ר סעף ט'
פה ג ד ה מיי פ"ה מהל' גירושין הלכה ח סגן עשין נ טושיע ח"ע ס' קלט סעף י'
צ ו מיי פ"ז מהלכות מביה הלכה ו סגן עשין פ טושיע ח"ת סימן ד סעף ג'
צז מיי שם הלכה ז ועי' כמ"מ ובכסף משנה טושיע שם פ"ה'
צב ח מיי שם הלכה יג טושיע שם סעף ח'
פה א ב מיי פ"ד מהל' מביה הלכה ו' ועי' הסגות ובגמרי משנה סגן עשין פג טושיע ח"ת ס' ר סעף ט'
פה ג ד ה מיי פ"ה מהל' גירושין הלכה ח סגן עשין נ טושיע ח"ע ס' קלט סעף י'
צ ו מיי פ"ז מהלכות מביה הלכה ו סגן עשין פ טושיע ח"ת סימן ד סעף ג'
צז מיי שם הלכה ז ועי' כמ"מ ובכסף משנה טושיע שם פ"ה'
צב ח מיי שם הלכה יג טושיע שם סעף ח'

רבינו גרשום

מאי לא ברשות הרבים ממש. קנה אם מדר לו בחבירו של לוקח הא בסמטא אפי' בלא כלינו וכו' אפי' לא. שטרד לו בחבירו בסמטא וכו' וירא: והא רה"ר דומיא דחצר שאינה של שניהם קנה. וקא ממעט סמטא: לעולם סמטא ומאי דומיא דחצר שאינה של שניהן. שאינה דחד לחוד אלא דתרווייהו והיינו נמי סמטא דהיינו דתרווייהו: כליו של לוקח ברשות מוכר. ומדר לו בחבירו קנה בלא הגבלת לוקח או לא: וזקן לה. הגט והיא יושבת בביתו: לתוך חיקה או לתוך קלתה. היינו כלי ופסיעים מנחת בו הפסיעים שמשמיה בראש שלועין קב"ק: הרי זו מגורשת. אלא דכליה קונה לה ברשות בעלה ותפשה מוכר. וכליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח: דמחיה מאה עובלי בעולה. כלומר כמה מדות עליה ותרצו בה תירוצין הרבה: דאמר רב יהודה אמר רב שמואל. אמאי מגורשת כגון שהיתה תלויה בה בצוארה דהיא גבחה: קשורה. ברישוי אפי' שאינה תלויה. באורי אמאי מנחת או תלויה אפי' שאינה קשורה מגורשת כיון דמחיה בה כנפיה דמי ורשותה הוא: (א) שהיתה מונחת. בקרקע בין ירכותיה דמי כמו חוקה ורשות שלה: כגון שהיה בעלה מוכר קלתה. וקנה ממנו קלתה ובהיא הגאה שקנתה ממנו אקני לה מקום הקלתה: ר' יוחנן אמר. כל זמן שהיא בביתו מקום חיקה ומקום קלתה קנוי לה לפי שאין אדם מקפיד גבי אשתו לא על מקום כו'. מאי לאו כליו של לוקח. ואפי' הכי לא קני עד שיבנה. ומדרישא מוקמת בכליו דמוכר סיפא נמי בכליו דמוכר. ואי בכליו של מוכר אלא נקט הכי קנה לוקח בקיבל גרידא: ומאי קנה לוקח בקיבל גרידא: ומאי פסקא. התנא למתני

(א) רבינו ז"ל מפרש מהו שכן מדידה וכו' עתה ערך ענין על א' ללשון רבינו שאן אות בנות וכו' ע"ש במס' הערוך וערך מ"ס לא הניח שטרין לרשות האם דממה הוא לשון מדידה וכו'.

פה: המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

בל"י של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח או לא. אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט.) ושם ד"ה כגון דקאמר אהא דתנן וזקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנותן לה רשות ומשאלה מי"מ הא צבי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף קט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דל"ן המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ הכלי עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר לא מצטל לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לחווי

אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט.) ושם ד"ה כגון דקאמר אהא דתנן וזקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנותן לה רשות ומשאלה מי"מ הא צבי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף קט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דל"ן המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ הכלי עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר לא מצטל לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לחווי

אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט.) ושם ד"ה כגון דקאמר אהא דתנן וזקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנותן לה רשות ומשאלה מי"מ הא צבי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף קט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דל"ן המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ הכלי עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר לא מצטל לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לחווי

אפי' דנרשות הרבים אמרינן לעיל דלכ"ע לא קנה התם ה"ט משום דלא ניחא להו לבני רה"ר שנייה כליו שם דמאן פייס (ו) ודמאן שניק אבל ברשות מוכר מיבעיא דאפי' דל"ר יוחנן דכל מקום שיש לו רשות להניחו קנה דלמא לא אתא למעט אלא רה"ר אבל מוכר שמת משאל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו וא"ת ואמאי לא פשיט מהא דאמר ר' יוחנן לעיל (דף פד:) מדד והינח ע"ג סימטא קנה ואסיק לעיל צמדד לתוך קופתו וזקא צסימטא אבל ברשות מוכר לא יש לומר דרבי יוחנן דנקט סימטא היינו משום דברשות מוכר מיבעי ליה וכן משמע בגיטין צהורק (דף עט.) ושם ד"ה כגון דקאמר אהא דתנן וזקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת ודיק אמאי מגורשת כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמע מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומשני עלה ר' יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה: **ב**גון שהיה בעלה מוכר קלתה. וא"ת נתי דנותן לה רשות ומשאלה מי"מ הא צבי חוקה כדאמרין צהשולא (צ"מ דף קט: ושם) כשם שהקרקע נקנה בכסף צנטור ובחוקה כו' כך שכירות קרקע כו' ומיזן ריב"ז דלע"ג דל"ן המקום קנוי לה (ו) דכיון דיש לה רשות להציל קלתה שם קני לה קלתה דכליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניח כמו גזי סימטא אפי' שאין סימטא קנוי לו מ"מ הכלי עצמו קונה לו: **א**ל בכליו דמוכר. משמע מהכא דמשיכה מועלת ללוקח בכליו של מוכר דקתני דקנה כשמוציאה מרשותו: (ז) **ב**בל"י דמוכר אמאי קנה לוקח. דבי היכי דכליו של לוקח לא מצטל אגב רשות מוכר לא מצטל לן למימר דכליו של מוכר לא מצטל אגב רשות לוקח והוי מני לחווי

מאי לאו רשות הרבים ממש. ואפי' קתני דאם היתה מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה אלמא כליו של לוקח צרה"ר קונה וקשיא למ"ד חוץ מרה"ר ולר' אבהו א"ר יוחנן: אלא דסרוייהו. חזר השותפין: כליו של לוקח צרשום מוכר. כגון פסק ונתן לתוך מדה של לוקח או מדד צמדה שלו ושפכן לכליו של לוקח והצית של מוכר הוא: קנה לוקח. כאילו נתן לתוך רשותו של לוקח: או לא קנה. דרשות עיקר והכלי צטל לגבי הרשות: **פ**ניסוה. משנה היא בגיטין צפרק הוורק (דף עו:). **ל**תוך חיקה. כלומר על צגדיה שהיא מלוצשת: קלסה. סל שהגשים נותנת למוכר ממטין ולינוריות: הכי זו מגורשת. דקונה לה קלתה ברשות המגרש: **ד**מחו [לה] מאה עובלי צעולה. כלומר שזו צה נגרמא מאה הכאות (ו) צמשקל צשמו עוכלא שציברו הטעם הוה צצפרק הוורק פרכינן ש"מ כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומתני כל הכי אמוראי התם דלא מילף מינה: **ט**לוייה צה. ואינה נגררת בקרקע ולכן קונה לה קלתה דדמי להגבהה שקונה בכל מקום. **ט**לוייה צה היינו קשורה ומלויה: **ק**שורה אף על פי שאינה טלוייה. אלא נגררת בקרקע וקשורה צה. ולא גרסי' טלוייה אפי' שאינה קשורה: **צ**ין ירכותיה. ואף על פי שמונחת בקרקע אין מקפיד על מקום מושב אשתו ועד עכשו היה אותו מקום קנוי לה: **מוכר קנתוס.** לכך אינו מקפיד על מקומם שיש לו צית לכן. כך פירשה רבינו מ"כ צמס' גיטין [שם]: **ל**א על מקום חיקה. כשנגררין צגדיה על הקרקע: **א**לא פשוט לה מהא. דלא קנה: **מ**אי לאו צכליו דלוקח. שמדדו צו צצית מוכר ואפי' לא קנה לו כליו: ומשני לא צכליו דמוכר. ומש"ה לא קנה לוקח עד שיצביהה דאכתי לא נפק מרשותיה דמוכר כלל: ומקשינן

מאי לאו רשות הרבים ממש. ואפי' קתני דאם היתה מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה אלמא כליו של לוקח צרה"ר קונה וקשיא למ"ד חוץ מרה"ר ולר' אבהו א"ר יוחנן: אלא דסרוייהו. חזר השותפין: כליו של לוקח צרשום מוכר. כגון פסק ונתן לתוך מדה של לוקח או מדד צמדה שלו ושפכן לכליו של לוקח והצית של מוכר הוא: קנה לוקח. כאילו נתן לתוך רשותו של לוקח: או לא קנה. דרשות עיקר והכלי צטל לגבי הרשות: **פ**ניסוה. משנה היא בגיטין צפרק הוורק (דף עו:). **ל**תוך חיקה. כלומר על צגדיה שהיא מלוצשת: קלסה. סל שהגשים נותנת למוכר ממטין ולינוריות: הכי זו מגורשת. דקונה לה קלתה ברשות המגרש: **ד**מחו [לה] מאה עובלי צעולה. כלומר שזו צה נגרמא מאה הכאות (ו) צמשקל צשמו עוכלא שציברו הטעם הוה צצפרק הוורק פרכינן ש"מ כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומתני כל הכי אמוראי התם דלא מילף מינה: **ט**לוייה צה. ואינה נגררת בקרקע ולכן קונה לה קלתה דדמי להגבהה שקונה בכל מקום. **ט**לוייה צה היינו קשורה ומלויה: **ק**שורה אף על פי שאינה טלוייה. אלא נגררת בקרקע וקשורה צה. ולא גרסי' טלוייה אפי' שאינה קשורה: **צ**ין ירכותיה. ואף על פי שמונחת בקרקע אין מקפיד על מקום מושב אשתו ועד עכשו היה אותו מקום קנוי לה: **מוכר קנתוס.** לכך אינו מקפיד על מקומם שיש לו צית לכן. כך פירשה רבינו מ"כ צמס' גיטין [שם]: **ל**א על מקום חיקה. כשנגררין צגדיה על הקרקע: **א**לא פשוט לה מהא. דלא קנה: **מ**אי לאו צכליו דלוקח. שמדדו צו צצית מוכר ואפי' לא קנה לו כליו: ומשני לא צכליו דמוכר. ומש"ה לא קנה לוקח עד שיצביהה דאכתי לא נפק מרשותיה דמוכר כלל: ומקשינן

מאי לאו רשות הרבים ממש. ואפי' קתני דאם היתה מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה אלמא כליו של לוקח צרה"ר קונה וקשיא למ"ד חוץ מרה"ר ולר' אבהו א"ר יוחנן: אלא דסרוייהו. חזר השותפין: כליו של לוקח צרשום מוכר. כגון פסק ונתן לתוך מדה של לוקח או מדד צמדה שלו ושפכן לכליו של לוקח והצית של מוכר הוא: קנה לוקח. כאילו נתן לתוך רשותו של לוקח: או לא קנה. דרשות עיקר והכלי צטל לגבי הרשות: **פ**ניסוה. משנה היא בגיטין צפרק הוורק (דף עו:). **ל**תוך חיקה. כלומר על צגדיה שהיא מלוצשת: קלסה. סל שהגשים נותנת למוכר ממטין ולינוריות: הכי זו מגורשת. דקונה לה קלתה ברשות המגרש: **ד**מחו [לה] מאה עובלי צעולה. כלומר שזו צה נגרמא מאה הכאות (ו) צמשקל צשמו עוכלא שציברו הטעם הוה צצפרק הוורק פרכינן ש"מ כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח ומתני כל הכי אמוראי התם דלא מילף מינה: **ט**לוייה צה. ואינה נגררת בקרקע ולכן קונה לה קלתה דדמי להגבהה שקונה בכל מקום. **ט**לוייה צה היינו קשורה ומלויה: **ק**שורה אף על פי שאינה טלוייה. אלא נגררת בקרקע וקשורה צה. ולא גרסי' טלוייה אפי' שאינה קשורה: **צ**ין ירכותיה. ואף על פי שמונחת בקרקע אין מקפיד על מקום מושב אשתו ועד עכשו היה אותו מקום קנוי לה: **מוכר קנתוס.** לכך אינו מקפיד על מקומם שיש לו צית לכן. כך פירשה רבינו מ"כ צמס' גיטין [שם]: **ל**א על מקום חיקה. כשנגררין צגדיה על הקרקע: **א**לא פשוט לה מהא. דלא קנה: **מ**אי לאו צכליו דלוקח. שמדדו צו צצית מוכר ואפי' לא קנה לו כליו: ומשני לא צכליו דמוכר. ומש"ה לא קנה לוקח עד שיצביהה דאכתי לא נפק מרשותיה דמוכר כלל: ומקשינן

פירקן

מסורת הש"ס

(א) גיטין ע"ט. ע"ט. ע"ט. צ"מ סו: ע"ז ע"א: קדושין כ"ה: (ב) גיטין ע"ג. (ג) כחופות נ"ג. (ד) גיטין ע"ג. (ה) שם, (ו) ע"ז ע"ב.

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה דמחו וכו' הכאות הכו צמשקל: (ב) תוב' ד"ה כליו וכו' דמחו פייס וצמחן צציק: (ג) ד"ה כגון וכו' קנוי לה מ"מ כיון דיש לה רשות: (ד) ד"ה ואי צכליו וכו' אגב צצפרק כדרי צתקייס:

מוסף רש"י

הרי זו מגורשת. ואפילו היא נתון בינו (גיטין נ"ו). דמחו לה מאה עובלי בעובלא. מכן חזרה מאה ממת צצפרק צצלה צצלה כיון משקולת קשורה צשמה עיכלא (כחופות נ"ג). משך חמוריו ופועליה. ואינה צצלה חמוריו טעוין פירות ופועליה וצשמה צצמה חמוריו ממנו והכניס לתוך צצמו. דלאו משכיח ה"ל. שאין משכיח קונה צצני צצמ, ופירות כל זמן שזן עיבשו לא קנה (ע"ז ע"ב). בין צצפק. דלימא אחרי כן (שם). ע"ד שילא פסק. כלומר כל זמן שזן פסק יוכל מוכר לחזור צצ. דכיון לא עיפא ממשכיח, ומשכיח גופא לא קניא אלא אם כן פסק, אלא מדד ופסק או פסק ומדד קניא ליה צצמו ולא צצני משכיח (שם) ובדפ"י הגריסא: ע"ד שילא מדד כחומר כל זמן שילא מדד לא קנה פירות דהא קניא משכיח וביחוד נמי לא קניא דהא עוודן נלימה בין מדד דהפשא קניא ליה חצירה.

מוסף תוספות

א. וא"ת ותיפשוט איפא מדרשות. כל הני אמוראי וכו'. וי"ל דהכא לכוונה מספקא להו אלא דדחו למתני' דלא נפשוט מינה. מוס גיטין ע"ג. ב. דריציאנו מרשות. מין משיכה הוא דקני. ר"ן. ג. אלא דלא קני פירות במשיכת הגבהה. מוס צ"מ ט: ד. ואינו רוצה שיקנה אלא במשיכת פירות עצמן. שם.

רבינו גרשום (המשך)

דרישא אוקים בכליו של מוכר. סיפא אוקים בכליו של לוקח: אין דודאי פסקא דסתמא דמילתא כו': שנתן משך חמוריו ופועליו. שנתן להן תבואה בשכרן ושבו רצה לחזור ולקנותה מהן או חמורין ופועליו דעלמא מוכרי פירות: והכניסן לתוך ביתו בין פסק. שצצין לו דמיהן קודם שהכניסן עד שמדר. כלומר ופירין לא מדד או מדד הפירות ופירין לא פסק שניתן יכולין לחזור בהו הואיל ולא משך תבואה עצמה. אפי' שפסק כיון שלא מדד יכולין לחזור בהם שניהם.